

032

032

Orzeł Ludowego Wojska Polskiego (tzw. kurica) **Używany w polskim wojsku utworzonym w ZSRS przez komunistów**

Organizowana przez gen. Andersa (051) Armia Polska w ZSRS opuściła ten kraj w 1942 r., a po odkryciu Zbrodni Katyńskiej (041) wiosną 1943 r. Stalin (031) ostatecznie zerwał stosunki dyplomatyczne z rządem RP na uchodźstwie. Ponieważ dla celów propagandowych potrzebował własnego wojska polskiego, zorganizował je z pomocą zależnych od siebie polskich komunistów oraz nielicznych oficerów WP zwerbowanych do współpracy po 17 września 1939 r. (111) Jako pierwsza powstała 1. Dywizja Piechoty im. Tadeusza Kościuszki. Aby podkreślić zerwanie z przedwojenną tradycją Wojska Polskiego, zaprojektowano dla tej jednostki zupełnie nowy wzór orzełka na nakrycia głowy (choć pozostawiono np. przedwojenne stopnie wojskowe i krój mundurów). Wykorzystano wizerunek orła z sarkofagu książąt Władysława Hermana i Bolesława Krzywoustego w katedrze płockiej i dlatego nazywano tego orła piastowskim (096). Projektantka Janina Broniewska nie zauważyła jednak, że książęcy sarkofag jest dziełem XIX-wiecznym i przedstawiony na nim orzeł nie miał nic wspólnego z orłami używanymi przez średniowiecznych polskich władców. Żołnierze nieoficjalnie i szyderczo nazywali go *kuricą* (ros. kura), dla odróżnienia od tradycyjnego orzełka (012). Kurica była używana do końca wojny we wszystkich jednostkach „ludowego” wojska. W 1945 r. została wycofana z użycia na rzecz przedwojennego wzoru orła, pozbawionego korony. *PGS, TG*

1918–1939

1939–1945

1944/45–1989